

dit te minder doen, als de lessen des avonds gegeven worden.

Rotterdam, dat zich zoo uitbreidt en van alle kanten door welvarende gemeenten omringd is, moet leerlingen genoeg leveren.

Reeds vóór omstreeks 35 jaren, hebben mannen, die ik niet behoef te noemen, noch te prijzen, hier ter stede iets dergelijks op touw gezet. Zij stichtten het «Wetenschappelijk instituut», maar hunne goede onderneming is spoedig mislukt. Mag men daaruit het bewijs afleiden, dat iedere andere poging evenzeer moet mislukken?

Mijns inziens volgt hieruit, dat de tijd toen nog niet rijp was voor hetgeen zij wilden.

Er is sinds dien tijd hier, evenals in ons geheele land, zooveel voor het onderwijs van beide seksen gedaan, dat men geen grond heeft om uit hetgeen vroeger geschied is, zulk eene voorspelling af te leiden omtrent hetgeen nu of later geschieden kan.

Ik ontveins mij niet, dat menigeen dit betoog, als deze weinige regels op dien weidschen naam aanspraak mogen maken, onder een meêlijdend schouderophalen en met booze gedachten zal lezen, doch daartegenover stel ik : 1°. het historische bewijs, dat onze voorouders de behoefte reeds gevoeld hebben; 2°. de weinige belangstelling, welke onsamenhangende lezingen thans wekken; 3°. de overtuiging, dat, al is mijne stem op het oogenblik nog die eens roependen in de woestijn, de tijd zeker zal komen, waarop de burgerij van Rotterdam de behoefte aan een dergelijke school van hooger onderwijs zal gevoelen — en haar stichten.

Rotterdam, 1 Nov. 1887.